ISSN 1977-0812

Euroopan unionin virallinen lehti

L 114

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

55. vuosikerta

26. huhtikuuta 2012

Sisältö

II *Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 359/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, tehoaineen metaami hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta** ([1]) 1

★ **Komission asetus (EU) N:o 360/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen** ([1]) 8

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 361/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 14

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 362/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, asetuksessa (EY) N:o 1187/2009 tarkoitetussa kiintiössä Dominikaaniseen tasavaltaan vietäviä tiettyjä maitotuotteita koskeviin vientitodistushakemuksiin sovellettavasta jakokertoimesta 16

PÄÄTÖKSET

2012/214/EU:

★ **Neuvoston päätös, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012, alueiden komitean saksalaisen varajäsenen nimeämisestä** 17

(jatkuu kääntöpuolella)

Hinta: 3 EUR

([1]) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

2012/215/EU:

★ **Neuvoston päätös, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012, alueiden komitean luxemburgilaisen jäsenen nimeämisestä** 18

2012/216/EU:

★ **Neuvoston päätös, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012, alueiden komitean suomalaisen jäsenen ja suomalaisen varajäsenen nimeämisestä** 19

2012/217/EU:

★ **Neuvoston päätös, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012, alueiden komitean seitsemän ranskalaisen jäsenen ja yhdentoista ranskalaisen varajäsenen nimeämisestä** 20

2012/218/EU:

★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012, Saksassa perinteisiin energialähteisiin perustuvan sähköntuotannon ja niistä tuotetun sähkön tukkumyynnin jättämisestä vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY soveltamisalan ulkopuolelle** *(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 2426)* [1] 21

2012/219/EU:

★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012, Serbian tunnustamisesta vapaaksi *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman et Kotthoff) Davis *et al.* –organismista** *(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 2524)* 28

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

2012/220/EU:

★ **Yhteistä passitusmenettelyä käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätös N:o 1/2012, annettu 19 päivänä tammikuuta 2012, Kroatian kutsumisesta liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen** 29

2012/221/EU:

★ **Tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätös N:o 1/2012, annettu 19 päivänä tammikuuta 2012, Kroatian kutsumisesta liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen** 31

2012/222/EU:

★ **Yhteistä passitusmenettelyä käsittelevän EY–EFTA-sekakomitean päätös N:o 2/2012, annettu 19 päivänä tammikuuta 2012, Turkin kutsumisesta liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen** 33

2012/223/EU:

★ **Tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätös N:o 2/2012, annettu 19 päivänä tammikuuta 2012, Turkin kutsumisesta liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen** 35

FI

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 359/2012,

annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012,

tehoaineen metaami hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ([1]) ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan ja 78 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 80 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti neuvoston direktiiviä 91/414/ETY ([2]) sovelletaan hyväksymismenettelyn ja hyväksynnän edellytysten osalta tehoaineisiin, joiden täydellisyys on osoitettu yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston direktiivin 91/414/ETY soveltamiseksi siltä osin kuin on kyse direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun työohjelmaan kuuluneiden mutta direktiivin liitteeseen I sisällyttämättömien tehoaineiden tavanomaisesta ja nopeutetusta arviointimenettelystä 17 päivänä tammikuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 33/2008 ([3]) 16 artiklan mukaisesti. Metaami on tehoaine, jonka täydellisyys on osoitettu mainitun asetuksen mukaisesti.

(2) Komission asetuksissa (EY) N:o 451/2000 ([4]) ja (EY) N:o 1490/2002 ([5]) vahvistetaan direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman toisen ja kolmannen vaiheen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä luettelot tehoaineista niiden arviointia ja mahdollista direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sisällyttämistä varten. Luetteloissa oli mukana metaami. Metaamin jättämisestä sisällyttämättä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille myönnettyjen lupien peruuttamisesta tehdyllä komission päätöksellä 2009/562/EY ([6]) metaami päätettiin jättää sisällyttämättä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

(3) Alkuperäinen ilmoittaja, jäljempänä 'hakija', toimitti direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti uuden hakemuksen, jossa se pyysi soveltamaan nopeutettua menettelyä, josta säädetään asetuksen (EY) N:o 33/2008 14–19 artiklassa.

(4) Hakemus toimitettiin Belgialle, joka oli nimetty esittelevälsi jäsenvaltioksi asetuksella (EY) N:o 1490/2002. Nopeutetun menettelyn määräaikaa noudatettiin. Tehoaineen määritelmä ja sallitut käyttötarkoitukset ovat samat kuin ne, joista oli kyse päätöksessä 2009/562/EY. Hakemus on myös asetuksen (EY) N:o 33/2008 15 artiklassa säädettyjen muiden sisältöä ja menettelyjä koskevien vaatimusten mukainen.

(5) Belgia arvioi hakijan toimittamat lisätiedot ja laati lisäkertomuksen. Se toimitti kertomuksen Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', ja komissiolle 31 päivänä elokuuta 2010.

(6) Elintarviketurvallisuusviranomainen toimitti lisäkertomuksen muille jäsenvaltioille ja hakijalle kommentoitavaksi ja toimitti saamansa huomautukset edelleen komissiolle. Elintarviketurvallisuusviranomainen esitteli 8 päivänä elokuuta 2011 asetuksen (EY) N:o 33/2008 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja komission pyynnöstä metaamia koskevat päätelmänsä ([7]) komissiolle. Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelivat arviointikertomusluonnosta,

([1]) EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.
([2]) EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.
([3]) EUVL L 15, 18.1.2008, s. 5.
([4]) EYVL L 55, 29.2.2000, s. 25.
([5]) EYVL L 224, 21.8.2002, s. 23.
([6]) EUVL L 196, 28.7.2009, s. 22.
([7]) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance metam. EFSA Journal 2011;9(9):2334.[97 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2334. Saatavilla verkossa osoitteessa: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

lisäkertomusta ja elintarviketurvallisuusviranomaisen päätelmää elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, ja metaamia koskeva komission tarkastelukertomus valmistui 9 päivänä maaliskuuta 2012.

(7) Esittelijänä toimivan jäsenvaltion laatimassa lisäkertomuksessa ja elintarviketurvallisuusviranomaisen uusissa päätelmissä keskitytään niihin huolenaiheisiin, joiden perusteella oli päädytty aineen sisällyttämättä jättämiseen. Erityistä huolta aiheutti se, että hyväksyttävää kuluttajien altistumista ei ollut mahdollista osoittaa eikä ole tietoa siitä, miten epäpuhtaus N,N-dimetyylitiurea (DMTU) käyttäytyy ympäristössä.

(8) Hakijan toimittamat uudet tiedot osoittavat, että kuluttajien altistumista voidaan pitää hyväksyttävänä ja että DMTU:n käyttäytyminen ympäristössä ei aiheuta haittavaikutuksia.

(9) Näin ollen hakijan toimittamien lisätietojen perusteella voidaan sulkea pois ne huolenaiheet, joiden vuoksi sisällyttämättä jättämiseen päädyttiin.

(10) Tehdyistä eri tutkimuksista on käynyt ilmi, että metaamia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voidaan yleisesti olettaa täyttävän direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt vaatimukset erityisesti tutkittujen ja komission tarkastelukertomuksessa lueteltujen käyttötarkoitusten osalta. Näin ollen on aiheellista hyväksyä metaami asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti.

(11) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 2 kohdan sekä sen 6 artiklan mukaisesti ja ottaen huomioon nykyisen tieteellisen ja teknisen tietämyksen hyväksyntään on kuitenkin tarpeen liittää tiettyjä edellytyksiä ja rajoituksia.

(12) Vaikka päätelmänä onkin, että metaami olisi hyväksyttävä, on aiheellista edellyttää lisää vahvistavia tietoja.

(13) Kohtuullinen määräaika on tarpeen ennen hyväksymistä, jotta jäsenvaltiot ja asianomaiset osapuolet voivat valmistautua hyväksymisestä seuraaviin uusiin vaatimuksiin.

(14) Kun otetaan huomioon direktiivistä 91/414/ETY asetukseen (EY) N:o 1107/2009 siirtymisestä aiheutuva erityinen tilanne, olisi sovellettava seuraavia säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hyväksymisestä johtuvien asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisten velvoitteiden soveltamista. Jäsenvaltioilla olisi hyväksymisen jälkeen oltava tietty määräaika, jonka kuluessa voidaan tarkistaa sellaiset metaamia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voimassa pidetyt luvat, jotka koskevat metaamin käyttöä tiettyihin tarkoituksiin päätöksen 2009/562/EY 3 artiklan mukaisesti. Määräajan laskemisessa on otettava huomioon kyseinen säännös. Jäsenvaltioiden olisi tapauksen mukaan muutettava, korvattava tai peruutettava voimassa olevat luvat.

(15) Jos jäsenvaltiot myöntävät metaamia sisältävien kasvinsuojeluaineiden osalta siirtymäajan asetuksen (EY) N:o 1107/2009 46 artiklan mukaisesti, kyseisen siirtymäajan määrittämisessä olisi otettava huomioon päätöksen 2009/562/EY 4 artikla. Näin ollen siirtymäajan tulisi päättyä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

(16) Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3600/92 ([1]) puitteissa arvioitujen tehoaineiden sisällyttämisestä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I saatu kokemus on osoittanut, että tietojen saantiin liittyviä voimassa olevien lupien haltijoiden velvollisuuksia voi olla vaikea tulkita. Lisävaikeuksien välttämiseksi näyttääkin olevan tarpeen selkeyttää jäsenvaltioiden velvollisuuksia ja erityisesti velvollisuutta tarkistaa, että luvanhaltija osoittaa, että kyseisen direktiivin liitteen II vaatimukset täyttävä asiakirja-aineisto on saatavilla. Tällä selvennyksellä ei kuitenkaan aiheuteta jäsenvaltioille tai luvanhaltijoille uusia velvoitteita verrattuna direktiiveihin, joita on tähän mennessä annettu kyseisen direktiivin liitteen I muuttamiseksi, tai verrattuna asetuksiin, joita on annettu tehoaineiden hyväksymisestä.

(17) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta hyväksyttyjen tehoaineiden luettelon osalta 25 päivänä toukokuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 ([2]) liitettä muutettava.

(18) Selkeyden vuoksi päätös 2009/562/EY on syytä kumota.

(19) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tehoaineen hyväksyminen

Hyväksytään liitteessä I määritetty tehoaine metaami kyseisessä liitteessä vahvistetuin edellytyksin.

2 artikla

Kasvinsuojeluaineiden uudelleenarviointi

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti tarvittaessa muutettava tai peruutettava metaamia tehoaineena sisältävien kasvinsuojeluaineiden voimassa olevat luvat viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Jäsenvaltioiden on kyseiseen päivämäärään mennessä erityisesti tarkistettava, että tämän asetuksen liitteen I edellytykset täyttyvät, kyseisessä liitteessä olevan erityisiä säännöksiä koskevan sarakkeen B osassa mainittuja edellytyksiä lukuun ottamatta, ja että luvanhaltijalla tai luvanhaltijan saatavilla on direktiivin

([1]) EYVL L 366, 15.12.1992, s. 10.
([2]) EUVL L 153, 11.6.2011, s. 1.

91/414/ETY liitteen II vaatimukset täyttävä asiakirja-aineisto kyseisen direktiivin 13 artiklan 1–4 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 62 artiklan edellytysten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on arvioitava uudelleen kaikki sellaiset sallitut kasvinsuojeluaineet, jotka sisältävät metaamia joko ainoana tehoaineena tai yhtenä monista tehoaineista, jotka kaikki on sisällytetty 30 päivään kesäkuuta 2012 mennessä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteeseen; arviointi on suoritettava asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten periaatteiden mukaisesti, direktiivin 91/414/ETY liitteessä III vahvistetut vaatimukset täyttävän asiakirja-aineiston perusteella ja ottaen huomioon tämän asetuksen liitteessä I olevan erityisiä säännöksiä koskevan sarakkeen B osa. Jäsenvaltioiden on kyseisen arvioinnin perusteella määritettävä, täyttääkö tuote asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset.

Määrittämisen jälkeen jäsenvaltioiden on

a) metaamia ainoana tehoaineenaan sisältävien tuotteiden osalta tarvittaessa muutettava lupaa tai peruutettava se viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016.

b) niiden tuotteiden osalta, jotka sisältävät metaamia yhtenä monista tehoaineista, tarvittaessa muutettava lupaa tai peruutettava se viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 taikka siinä säädöksessä tai niissä säädöksissä, joilla kyseinen aine tai aineet lisätään direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, tällaista muuttamista tai peruuttamista varten vahvistettuna ajankohtana sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

3 artikla

Siirtymäaika

Jos jäsenvaltiot peruuttavat luvan tai muuttavat voimassa olevaa lupaa 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden myöntämän siirtymäajan on asetuksen (EY) N:o 1107/2009 46 artiklan mukaisesti oltava mahdollisimman lyhyt, ja määräajan on päätyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

4 artikla

Muutokset täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 540/2011

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liite tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

5 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2009/562/EY.

6 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2012.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä huhtikuuta 2012.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE I

Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus ([1])	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättymispäivä	Erityiset säännökset
Metaami CAS-nro 144-54-7 CIPAC-numero: 20	Metyyliditiokarbamiinihappo	≥ 965 g/kg Ilmaistuna metaaminatriumina kuivapainosta ≥ 990 g/kg Ilmaistuna metaamikaliumina kuivapainosta Merkitykselliset epäpuhtaudet: metyyli-isotiosyanaatti (MITC) — enint. 12 g/kg kuivapainosta (metaaminatrium) — enint. 0,42 g/kg kuivapainosta (metaamikalium) *N,N'*-dimetyylitiourea (DMTU) — enint. 23 g/kg kuivapainosta (metaaminatrium) — enint. 6 g/kg kuivapainosta (metaamikalium)	1. heinäkuuta 2012	30. kesäkuuta 2022	A OSA Lupa voidaan myöntää ainoastaan käyttöön ankeroisten, sienitautien, rikkakasvien ja hyönteisten torjunta-aineena, kun sitä käytetään kasvualustan kaasutteena ennen kasvien istutusta ja kun käyttö rajoittuu samalla pellolla yhteen käyttökertaan joka kolmas vuosi. Lupa voidaan myöntää, jos peltoviljelyssä käytetään injektointia maaperään tai tippukastelua ja kasvihuoneissa ainoastaan tippukastelua. Tippukastelussa edellytetään kaasutiiviin muovikalvon käyttöä. Enimmäisannos peltoviljelyssä on 153 kg/ha (joka vastaa 86,3 kg/ha MITC:tä). Luvat on rajoitettava ammattikäyttöön. B OSA Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten periaatteiden täytäntöönpanemiseksi on otettava huomioon elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 9. maaliskuuta 2012 valmiiksi saadun metaamia koskevan tarkastelukertomuksen päätelmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II. Kokonaisarvioinnissa jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota a) käyttäjien suojeluun ja varmistettava, että käyttöedellytyksiin sisältyy riskinhallintatoimenpiteitä kuten asianmukaisten henkilönsuojainten käyttö ja työssä altistumista koskeva rajoitus; b) työntekijöiden suojeluun ja varmistettava, että käyttöedellytykset sisältävät riskinhallintatoimenpiteitä, joita ovat mm. asianmukaisten henkilönsuojainten käyttö, paluuaika ja työssä altistumista koskeva rajoitus; c) sivullisten ja asukkaiden suojeluun ja varmistettava, että käyttöedellytykset sisältävät riskinhallintatoimenpiteitä, kuten käytön aikana ja 24 tuntia sen jälkeen voimassa olevan puskurivyöhykkeen, joka ulottuu käyttöalueelta asutulle alueelle ja alueille, jotka ovat yleisön käytettävissä; puskurivyöhyke on merkittävä varoituskilvin ja maamerkinnöin; d) pohjavesien suojeluun, jos tehoainetta käytetään alueilla, joilla on herkkä maaperä ja/tai epäsuotuisat ilmasto-olot; lisäksi on varmistettava, että käyttöedellytykset sisältävät riskinhallintatoimenpiteitä, kuten puskurivyöhykkeen; e) muille kuin kohteena oleville organismeille aiheutuvaan riskiin ja varmistettava, että lupaedellytyksiin kuuluu tarvittaessa riskinhallintatoimenpiteitä.

Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus [1]	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättymispäivä	Erityiset säännökset
					Hakijan on toimitettava metyyli-isotiosyanaatista seuraavat vahvistavat tiedot: 1) arviointi mahdollisesta kaukokulkeutumisesta ilmakehässä ja siihen liittyvistä ympäristöriskeistä; 2) pohjavesien mahdollinen saastumisen. Hakijan on toimitettava nämä tiedot komissiolle, jäsenvaltioille ja elintarviketurvallisuusviranomaiselle viimeistään 31. toukokuuta 2014.

[1] Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja spesifikaatiosta annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

LIITE II

Lisätään täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteessä olevaan B osaan seuraava teksti:

Nro	Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus (1)	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättymispäivä	Erityiset säännökset
”22	Metaami CAS-nro 144-54-7 CIPAC-numero: 20	Metyyliditiokarbamiinihappo	≥ 965 g/kg Ilmaistuna metaaminatriumina kuivapainosta ≥ 990 g/kg Ilmaistuna metaamikaliumina kuivapainosta Merkitykselliset epäpuhtaudet: metyyli-isotiosyanaatti (MITC) — enint. 12 g/kg kuivapainosta (metaaminatrium) — enint. 0,42 g/kg kuivapainosta (metaamikalium) *N,N'*-dimetyylitiourea (DMTU) — enint. 23 g/kg kuivapainosta (metaaminatrium) — enint. 6 g/kg kuivapainosta (metaamikalium)	1. heinäkuuta 2012	30. kesäkuuta 2022	A OSA Lupa voidaan myöntää ainoastaan käyttöön ankeroisten, sienitautien, rikkakasvien ja hyönteisten torjunta-aineena, kun sitä käytetään kasvualustan kaasutteena ennen kasvien istutusta ja kun käyttö rajoittuu samalla pellolla yhteen käyttökertaan joka kolmas vuosi. Lupa voidaan myöntää, jos peltoviljelyssä käytetään injektointia maaperään tai tippukastelua ja kasvihuoneissa ainoastaan tippukastelua. Tippukastelussa edellytetään kaasutiiviin muovikalvon käyttöä. Enimmäisannos peltoviljelyssä on 153 kg/ha (joka vastaa 86,3 kg/ha MITC:tä). Luvat on rajoitettava ammattikäyttöön. B OSA Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten periaatteiden täytäntöönpanemiseksi on otettava huomioon elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 9. maaliskuuta 2012 valmiiksi saadun metaamia koskevan tarkastelukertomuksen päätelmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II. Kokonaisarvioinnissa jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota a) käyttäjien suojeluun ja varmistettava, että käyttöedellytyksiin sisältyy riskinhallintatoimenpiteitä kuten asianmukaisten henkilönsuojainten käyttö ja työssä altistumista koskeva rajoitus; b) työntekijöiden suojeluun ja varmistettava, että käyttöedellytykset sisältävät riskinhallintatoimenpiteitä, joita ovat mm. asianmukaisten henkilönsuojainten käyttö, paluuaika ja työssä altistumista koskeva rajoitus; c) sivullisten ja asukkaiden suojeluun ja varmistettava, että käyttöedellytykset sisältävät riskinhallintatoimenpiteitä, kuten käytön aikana ja 24 tuntia sen jälkeen voimassa olevan puskurivyöhykkeen, joka ulottuu käyttöalueelta asutulle alueelle ja alueille, jotka ovat yleisön käytettävissä; puskurivyöhyke on merkittävä varoituskilvin ja maamerkinnöin; d) pohjavesien suojeluun, jos tehoainetta käytetään alueilla, joilla on herkkä maaperä ja/tai epäsuotuisat ilmasto-olot; lisäksi on varmistettava, että käyttöedellytykset sisältävät riskinhallintatoimenpiteitä, kuten puskurivyöhykkeen;

Nro	Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus (1)	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättymispäivä	Erityiset säännökset
						e) muille kuin kohteena oleville organismeille aiheutuvaan riskiin ja varmistettava, että lupaedellytyksiin kuuluu tarvittaessa riskinhallintatoimenpiteitä. Hakijan on toimitettava metyyli-isotiosyanaatista seuraavat vahvistavat tiedot: 1) arviointi mahdollisesta kaukokulkeutumisesta ilmakehässä ja siihen liittyvistä ympäristöriskeistä; 2) pohjavesien mahdollinen saastumisen. Hakijan on toimitettava nämä tiedot komissiolle, jäsenvaltioille ja elintarviketurvallisuusviranomaiselle viimeistään 31. toukokuuta 2014.”

(1) Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja spesifikaatiosta annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 360/2012,

annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012,

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([1]) ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ([2]),

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 annetaan komissiolle valtuudet säätää asetuksella enimmäismäärästä, jonka alle jäävien tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä perusteita, minkä vuoksi näihin tukitoimenpiteisiin ei sovelleta SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrättyä ilmoitusmenettelyä.

(2) Mainitun asetuksen perusteella komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2006 asetuksen (EY) N:o 1998/2006 perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen ([3]). Asetuksessa vähämerkityksisen tuen enimmäismääräksi vahvistetaan 200 000 euroa tuensaajaa kohti kolmen verovuoden aikana.

(3) Komission kokemus valtiontukisääntöjen soveltamisesta SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin, yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin on osoittanut, että enimmäismäärä, jonka alapuolella voidaan katsoa, että tällaisille yrityksille myönnetyt tuet eivät vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eivätkä vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua, voi joissakin tapauksissa poiketa asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 säädetystä yleisestä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärästä. Ainakin eräät tällaisista eduista ovat todennäköisesti korvausta ylimääräisistä kustannuksista, joita yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta aiheutuu. Lisäksi monia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviksi palveluiksi luokiteltuja toimintoja tuotetaan maantieteellisesti rajoitetulla alueella. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista ottaa asetuksen (EY) N:o 1998/2006 rinnalle käyttöön asetus, joka sisältää erityiset vähämerkityksistä tukea koskevat säännöt, joita sovelletaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin. Olisi vahvistettava vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä, jonka yritys voi saada tiettynä ajanjaksona.

(4) Komission kokemusten perusteella yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnetyn tuen ei pitäisi katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua, jos tuensaajayritykselle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnetyn tuen kokonaismäärä on enintään 500 000 euroa kolmen verovuoden jaksolla. Kun otetaan huomioon maanteiden henkilöliikenteen ja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien enimmäkseen paikallisten palvelujen kehittyminen, alalla ei ole suotavaa soveltaa 500 000 euron enimmäismäärää alhaisempaa enimmäismäärää.

(5) Tarkasteltaessa kyseisen enimmäismäärän saavuttamista, olisi otettava huomioon verovuodet, joita yritys käyttää verotarkoituksiin kyseisessä jäsenvaltiossa. Kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä määritetään myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä kuluvan verovuoden aikana sekä kahden edeltävän verovuoden aikana. Jäsenvaltion myöntämä tuki olisi otettava huomioon myös silloin kun se on rahoitettu kokonaan tai osittain unionin varoista. Tukitoimenpidettä, joka ylittää vähämerkityksiseen tukeen sovellettavan enimmäismäärän, ei pitäisi voida jakaa useisiin pieniin osiin siinä tarkoituksessa, että kyseisiin osiin voitaisiin soveltaa tätä asetusta.

(6) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan tukeen, jota myönnetään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseksi. Sen vuoksi tuensaajayritykselle olisi asetettava kirjallisesti velvollisuus huolehtia siitä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta, jota varten tukea myönnetään. Tätä velvollisuutta koskevassa asiakirjassa yritykselle olisi tiedotettava siitä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta, jota varten tukea myönnetään, mutta siinä ei tarvitsisi esittää kaikkia yksityiskohtaisia tietoja, sellaisina kuin ne vahvistetaan

([1]) EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EUVL C 8, 11.1.2012, s. 23.
([3]) EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen 20 päivänä joulukuuta 2011 annetussa komission päätöksessä 2012/21/EU ([1]).

(7) Kun otetaan huomioon maatalouden alkutuotannon, kalastuksen ja vesiviljelyn sekä maanteiden tavaraliikenteen aloilla sovellettavat erityissäännöt ja se seikka, että kyseisillä aloilla toimiville yrityksille asetetaan harvoin velvollisuus huolehtia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista, sekä riski, että kyseisillä aloilla tässä asetuksessa säädettyä enimmäismäärää pienemmätkin tukimäärät saattavat täyttää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kyseisiin aloihin. Jos yritykset kuitenkin toimivat maatalouden alkutuotannon, kalastuksen, vesiviljelyn tai maanteiden tavaraliikenteen aloilla sekä eräillä muilla aloilla tai toiminnoissa, tätä asetusta olisi sovellettava näihin muihin aloihin tai toimintoihin (esimerkiksi roskien keräys merellä) sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot varmistavat tarkoituksenmukaisin keinoin kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettaviin toimintoihin ei myönnetä vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla. Jäsenvaltiot voivat täyttää tämän velvoitteen rajoittamalla erityisesti vähämerkityksisen tuen määrän palvelun tuottamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamiseen, mukaan lukien kohtuullinen voitto. Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kivihiilialaan sen erityispiirteiden vuoksi ja sen vuoksi, että alalla toimiville yrityksille asetetaan harvoin velvollisuus huolehtia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista.

(8) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa on yhtäläisyyksiä, tätä asetusta olisi sovellettava maataloustuotteiden jalostukseen ja markkinoille saattamiseen, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi tai markkinoille saattamiseksi ei tässä yhteydessä pitäisi katsoa maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten – esimerkiksi viljan korjuuta, leikkuuta ja puintia tai munien pakkaamista – eikä ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille.

(9) Euroopan unionin tuomioistuin on todennut ([2]), että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioiden on pidätyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai joilla siitä poikettaisiin. Tämän vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.

(10) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen vientitukeen tai vähämerkityksiseen tukeen, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

(11) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ([3]) tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin, koska toimintatukea ei sovi myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, jotka eivät ole esittäneet rakenneuudistussuunnitelmaa, ja koska tällaisille yrityksille myönnetyn tuen bruttoavustusekvivalenttia on vaikea määrittää.

(12) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea koskevien periaatteiden mukaisesti vähämerkityksinen tuki olisi katsottava myönnetyksi sillä hetkellä, kun yritykselle myönnetään laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla.

(13) Jotta vältetään unionin eri rahoitusvälineissä vahvistettujen tuen enimmäisintensiteettien kiertäminen, samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei pitäisi voida myöntää vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission hyväksymässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

(14) Tämän asetuksen ei pitäisi rajoittaa asetuksen (EY) N:o 1998/2006 soveltamista yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti soveltaa joko tätä asetusta tai asetusta (EY) N:o 1998/2006 yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettävään tukeen.

(15) Unionin tuomioistuin on asiassa Altmark antamassaan tuomiossa ([4]) määrittänyt muutamia edellytyksiä, joiden on täytyttävä, jotta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta maksettava korvaus ei ole valtiontukea. Näillä edellytyksillä varmistetaan, että korvaus, joka rajoittuu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisesta tehokkaasti toimivalle yritykselle aiheutuviin nettokuluihin, ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Nämä nettokulut ylittävät korvaukset ovat valtiontukea, jonka voidaan todeta soveltuvan sisämarkkinoille sovellettavien unionin sääntöjen perusteella. Jotta vältettäisiin tämän asetuksen soveltaminen Altmark-tuomiossa määritettyjen edellytysten kiertämiseksi ja se, että tämän asetuksen nojalla myönnetty vähämerkityksinen tuki vaikuttaisi kauppaan, koska se kasautuu muiden sellaisten

([1]) EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3.
([2]) Asia C-456/00, Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, Kok. 2002, s. I-11949.
([3]) EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.
([4]) Asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ja Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, Kok. 2003, s. I-7747.

korvausten kanssa, joita myönnetään samaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua varten, tämän asetuksen nojalla myönnettävä vähämerkityksinen tuki ei saisi kasautua minkään muun sellaisen korvauksen kanssa, jota myönnetään samaa palvelua varten, riippumatta siitä, onko se Altmark-tuomion mukaista valtiontukea taikka päätöksen 2012/21/EU tai julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevista Euroopan unionin puitteista (2011) annetun komission tiedonannon ([1]) mukaista sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa korvaukseen, jota on saatu sellaisen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisesta, jota varten on myönnetty myös muita korvauksia, paitsi jos tällainen muu korvaus on muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten mukaista vähämerkityksistä tukea ja noudatetaan tässä asetuksessa vahvistettuja tuen kasautumista koskevia sääntöjä.

(16) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi ja vähämerkityksistä tukea koskevan säännön nykyisen soveltamiskäytännön mukaisesti tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien avustusekvivalentti lasketaan tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä viitekorkoja, sellaisina kuin ne vahvistetaan viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetussa komission tiedonannossa ([2]).

(17) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava vain läpinäkyvään vähämerkityksiseen tukeen. Läpinäkyvää on tuki, jonka tarkka bruttoavustusekvivalentti on mahdollista laskea etukäteen tarvitsematta tehdä riskinarviointia. Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten osalta. Pääomapanoksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei valtion panoksen kokonaismäärä ole pienempi kuin vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ([3]) tarkoitetuista riskipääomasijoituksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisessä riskipääomaohjelmassa anneta pääomaa kullekin kohteena olevalle yritykselle enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Lainoista koostuvaa tukea olisi pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella.

(18) On tarpeen huolehtia takausjärjestelyjen oikeusvarmuudesta, jos ne todennäköisesti eivät vaikuta kauppaan eivätkä vääristä kilpailua ja jos niistä on saatavilla riittävästi tietoa, jotta mahdolliset vaikutukset voidaan arvioida luotettavasti. Tässä asetuksessa olisi muutettava vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä, 500 000 euroa, takauskohtaiseksi enimmäismääräksi, joka perustuu sen yksittäisen lainan taattuun määrään, jolle takaus on annettu. Tämä enimmäismäärä olisi laskettava menetelmällä, jolla arvioidaan elinkelpoisille yrityksille annettavien lainojen takausjärjestelyihin sisältyvä valtiontuki. Kyseistä menetelmää ja tietoja, joita käytetään arvioitaessa takauskohtaista enimmäismäärää, ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin. Tätä erityistä enimmäismäärää ei pitäisi soveltaa takausjärjestelyjen ulkopuolella myönnettyyn yksittäiseen tukeen, vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyyn tukeen tai sellaisten toimien takauksiin, jotka eivät ole lainaa, kuten omaan pääomaan kohdistuvien liiketoimien takauksiin. Erityisen enimmäismäärän määrittelyn olisi perustuttava siihen, että kun otetaan huomioon unionin takausjärjestelyjen huonointa skenaariota vastaava 13 prosentin katto (maksukyvyttömyyden nettomäärä), voidaan katsoa, että 3 750 000 euron suuruisen takauksen bruttoavustusekvivalentti on sama kuin vähämerkityksisen tuen 500 000 euron enimmäismäärä. Näitä erityisiä enimmäismääriä olisi sovellettava ainoastaan takauksiin, jotka kattavat enintään 80 prosenttia perustana olevasta lainasta. Jäsenvaltiot voivat myös käyttää komission hyväksymää menetelmää sen jälkeen, kun menetelmästä on ilmoitettu valtiontukialaa koskevan komission säädöksen mukaisesti, arvioidakseen takaukseen sisältyvän bruttoavustusekvivalentin, jos hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

(19) Komissio voi jäsenvaltion ilmoituksen perusteella tutkia, muodostaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos, riskipääomatoimenpide tai rajattu verovapautus, bruttoavustusekvivalentin, joka ei ylitä

([1]) EUVL C 8, 11.1.2012, s. 15.
([2]) EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6.
([3]) EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2.

vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka näin ollen voi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.

(20) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että erityisesti vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen mukaisesti myönnetty tuki on valtiontukisääntöjen vaatimusten mukaista. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun yhteistyön periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Tämän vuoksi ja muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten sisältämien vähämerkityksisen tuen kasautumista koskevien säännösten noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla myöntäessään ilmoitettava kyseiselle yritykselle tuen määrästä ja sen vähämerkityksisestä luonteesta viittaamalla tähän asetukseen. Lisäksi jäsenvaltion olisi ennen tällaisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus muusta tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla asianomaisen verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana saadusta vähämerkityksisestä tuesta. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus varmistaa enimmäismäärän noudattaminen keskusrekisterin avulla.

(21) Tämän asetuksen soveltamisen ei pitäisi rajoittaa julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön tai SEUT-sopimuksesta tai alakohtaisesta unionin lainsäädännöstä johtuvien lisävaatimusten soveltamista.

(22) Tätä asetusta olisi sovellettava tukeen, jota on myönnetty ennen sen voimaantuloa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille.

(23) Komissio aikoo tarkastella tätä asetusta uudelleen, kun sen voimaantulosta on kulunut viisi vuotta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tätä asetusta sovelletaan tukeen, jota myönnetään SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille.

2. Tätä asetusta ei sovelleta:

a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 [1] soveltamisalaan kuuluville kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen;

b) maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille myönnettävään tukeen;

c) maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiville yrityksille myönnettävään tukeen seuraavissa tapauksissa:

i) kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten markkinoille saattamien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan,

ii) kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille;

d) kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin myönnettyyn tukeen eli tukeen, joka liittyy välittömästi vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;

e) tukeen, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella;

f) neuvoston päätöksessä 2010/787/EU [2] määritellyille kivihiilialalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen;

g) tukeen yrityksille, jotka suorittavat maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun;

h) vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyyn tukeen.

Jos yritykset toimivat ensimmäisen alakohdan a, b, c tai g alakohdassa tarkoitetuilla aloilla sekä eräillä muilla aloilla, joita ei ole jätetty tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, tätä asetusta sovelletaan ainoastaan näitä muita aloja tai toimintoja varten myönnettyyn tukeen sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot varmistavat tarkoituksenmukaisin keinoin kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettaviin toimintoihin ei myönnetä vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla.

3. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’maataloustuotteilla’ SEUT-sopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastustuotteita;

b) ’maataloustuotteiden jalostamisella’ maataloustuotteen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;

c) ’maataloustuotteiden markkinoille saattamisella’ tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjälle katsotaan markkinoille saattamiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.

[1] EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

[2] EUVL L 336, 21.12.2010, s. 24.

2 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävän tuen ei katsota täyttävän kaikkia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita eikä siihen näin ollen sovelleta SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos se täyttää tämän artiklan 2–8 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Yhdelle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavalle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla enemmän kuin 500 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana.

Tätä enimmäismäärää sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta ja siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista. Tarkastelujakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea annetaan muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on myöntämisen aikaan sovellettava viitekorko.

4. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia (’läpinäkyvä tuki’). Erityisesti:

a) lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisajankohtana sovellettavan viitekoron perusteella;

b) pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä;

c) riskipääomatoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos kyseisessä riskipääomajärjestelyssä annetaan pääomaa kullekin kohteena olevalle yritykselle enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä;

d) takausohjelman osana myönnettävät yksittäiset tuet yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä, katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, kun ohjelmaan kuuluvan lainan taattu osuus on enintään 3 750 000 euroa yritystä kohden. Jos perusteena olevan lainan taattu osuus muodostaa vain tietyn osuuden enimmäismäärästä, takauksen bruttoavustusekvivalentin katsotaan olevan vastaava osuus 2 kohdassa vahvistetusta enimmäismäärästä. Takaus saa olla enintään 80 prosenttia perusteena olevasta lainasta. Takausjärjestelyt katsotaan läpinäkyviksi, jos:

i) takausten bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytetty menetelmä on hyväksytty ennen järjestelyn täytäntöönpanoa sen jälkeen, kun komissiolle on ilmoitettu menetelmästä valtiontukialaa koskevan komission asetuksen nojalla, ja

ii) hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

5. Kun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä, joka myönnetään yritykselle tämän asetuksen nojalla yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen, ylittää 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän, määrään ei voida soveltaa tätä asetusta, ei edes siihen osaan, joka ei ylitä enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa tähän asetukseen ei voida vedota kyseisen tukitoimenpiteen osalta.

6. Samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei valtiontuen lisäksi voida antaa vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla, jos tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission hyväksymässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

7. Tämän asetuksen nojalla myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla myönnettävän tuen kanssa 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään saakka.

8. Tämän asetuksen nojalla myönnettävä vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua minkään samasta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta maksettavan korvauksen kanssa riippumatta siitä, onko se valtiontukea.

3 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla, sen on ilmoitettava kyseiselle yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna), yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta, jonka osalta sitä myönnetään, ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen, mainittava sen nimi ja tiedot sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen nojalla eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka

vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteän määrän perusteella määritetään, onko 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää noudatettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on myös saatava kyseiseltä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua tuottavalta yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.

Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen nojalla vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 2 artiklan 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja että 2 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa vahvistettuja kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, joka on myönnetty yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille, 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

3. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin ohjelmasta myönnetään viimeinen yksittäinen tuki. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, erityisesti yksittäisen yrityksen tämän asetuksen ja muiden vähämerkityksisistä tuista annettujen asetusten nojalla saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

4 artikla

Siirtymäsäännökset

Tätä asetusta sovelletaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää 1 ja 2 artiklassa vahvistetut edellytykset. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettyjä tukia, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä, tarkastellaan asiaa koskevien päätösten, puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

Tämän asetuksen voimassaoloajan päättyessä tämän asetuksen edellytykset täyttävä mahdollinen vähämerkityksinen tuki voidaan panna täytäntöön vielä kuuden kuukauden ajan.

5 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä huhtikuuta 2012.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 361/2012,

annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ([2]) ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

(2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä huhtikuuta 2012.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi [1]	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	JO	98,8
	MA	58,7
	TN	124,7
	TR	110,1
	ZZ	98,1
0707 00 05	JO	216,8
	TR	148,3
	ZZ	182,6
0709 93 10	TR	140,2
	ZZ	140,2
0805 10 20	EG	58,5
	IL	77,3
	MA	52,8
	TR	50,5
	ZZ	59,8
0805 50 10	TR	58,4
	ZZ	58,4
0808 10 80	AR	94,2
	BR	81,0
	CA	117,0
	CL	95,1
	CN	119,8
	MK	31,8
	NZ	125,7
	US	153,6
	ZA	85,5
	ZZ	100,4
0808 30 90	AR	96,4
	CL	114,1
	CN	81,7
	US	107,0
	ZA	109,2
	ZZ	101,7

[1] Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 362/2012,

annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012,

asetuksessa (EY) N:o 1187/2009 tarkoitetussa kiintiössä Dominikaaniseen tasavaltaan vietäviä tiettyjä maitotuotteita koskeviin vientitodistushakemuksiin sovellettavasta jakokertoimesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maidon ja maitotuotteiden vientitodistusten ja vientitukien osalta 27 päivänä marraskuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1187/2009 ([2]) ja erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1187/2009 III luvussa olevassa 3 jaksossa vahvistetaan menettely, jonka mukaisesti myönnetään vientitodistukset Dominikaaniseen tasavaltaan vietäville tietyille maitotuotteille kyseistä maata varten avatussa kiintiössä.

(2) Kiintiövuoden 2012/2013 osalta haettu määrä on alhaisempi kuin käytettävissä oleva määrä. Tämän vuoksi on syytä asetuksen (EY) N:o 1187/2009 31 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti säätää jäljellä olevien määrien jakamisesta. Kyseisiä jäljellä olevia määriä koskevien vientitodistuksien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava asianomaisen toimijan toimivaltaiselle viranomaiselle tekemä ilmoitus hyväksytyistä määristä ja asianomaisten toimijoiden asettama vakuus,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään vientitodistushakemukset, jotka on jätetty 1 – 10 päivänä huhtikuuta 2012 1 päivän heinäkuuta 2012 ja 30 päivän kesäkuuta 2013 välistä kiintiökautta varten.

Tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin vientitodistushakemuksiin sisältyvät määrät asetuksen (EY) N:o 1187/2009 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille tuotteille kerrotaan seuraavilla jakokertoimilla:

— 1,294210 asetuksen (EY) N:o 1187/2009 28 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua kiintiön osaa koskevien hakemusten osalta,

— 2,928104 asetuksen (EY) N:o 1187/2009 28 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kiintiön osaa koskevien hakemusten osalta.

Vientitodistukset määrille, jotka ylittävät haetut määrät ja jotka jaetaan toisessa kohdassa tarkoitettujen kertoimien mukaisesti, myönnetään toimijan viikon kuluessa tämän asetuksen julkaisemisesta antaman hyväksynnän jälkeen ja edellyttäen, että asetetaan vakuus.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä huhtikuuta 2012.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston pääjohtaja

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUVL L 318, 4.12.2009, s. 1.

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012,

alueiden komitean saksalaisen varajäsenen nimeämisestä

(2012/214/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Saksan hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2009 ja 18 päivänä tammikuuta 2010 päätökset 2009/1014/EU [1] ja 2010/29/EU [2] alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2010 ja 25 päivän tammikuuta 2015 väliseksi ajaksi.

2) Alueiden komiteassa on vapautunut varajäsenen paikka Heino VAHLDIECKin toimikauden päätyttyä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2015 varajäseneksi:

— Heiko HECHT, *Mitglied des Europa-ausschusses der Hamburgischen Bürgerschaft*.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä huhtikuuta 2012.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

[1] EUVL L 348, 29.12.2009, s. 22

[2] EUVL L 12, 19.1.2010, s. 11.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012,

alueiden komitean luxemburgilaisen jäsenen nimeämisestä

(2012/215/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Luxemburgin hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2009 ja 18 päivänä tammikuuta 2010 päätökset 2009/1014/EU [1] ja 2010/29/EU [2] alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2010 ja 25 päivän tammikuuta 2015 väliseksi kaudeksi.

(2) Yksi alueiden komitean jäsenen paikka on vapautunut Albert LENTZin toimikauden päätyttyä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään alueiden komitean jäseneksi jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2015:

— Ali KAES, *Bourgmestre de la commune de Tandel.*

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä huhtikuuta 2012.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

[1] EUVL L 348, 29.12.2009, s. 22.
[2] EUVL L 12, 19.1.2010, s. 11.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012,

alueiden komitean suomalaisen jäsenen ja suomalaisen varajäsenen nimeämisestä

(2012/216/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Suomen hallituksen ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2009 ja 18 päivänä tammikuuta 2010 päätökset 2009/1014/EU ([1]) ja 2010/29/EU ([2]) alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2010 ja 25 päivän tammikuuta 2015 väliseksi ajaksi.

(2) Alueiden komiteassa on vapautunut jäsenen paikka Folke SJÖLUNDin toimikauden päätyttyä.

(3) Varajäsenen paikka on vapautunut Britt LUNDBERGin toimikauden päätyttyä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2015:

a) jäseneksi:

— Gun-Mari LINDHOLM, Kansliminister, Åland,

ja

b) varajäseneksi:

— Wille VALVE, Ledamot av Ålands lagting.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä huhtikuuta 2012.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

([1]) EUVL L 348, 29.12.2009, s. 22.
([2]) EUVL L 12, 19.1.2010, s. 11.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012,

alueiden komitean seitsemän ranskalaisen jäsenen ja yhdentoista ranskalaisen varajäsenen nimeämisestä

(2012/217/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Ranskan hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2009 ja 18 päivänä tammikuuta 2010 päätökset 2009/1014/EU [1] ja 2010/29/EU [2] alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2010 ja 25 päivän tammikuuta 2015 väliseksi ajaksi.

(2) Seitsemän alueiden komitean jäsenen paikkaa on vapautunut Claude du GRANRUTin, Alain LE VERNin, Daniel PERCHERONin, Jean PRORIOLin, Camille de ROCCA SERRAn, Alain ROUSSETin ja Ange SANTINIn toimikausien päätyttyä.

(3) Yksitoista alueiden komitean varajäsenen paikkaa on vapautunut Jacques AUXIETTEn, Jean-Paul BACHYn, Martine CALDEROLI-LOTZin, Anne-Marie COMPARINIn, Jean-Jacques FRITZin, Claude GEWERCin, Arlette GROSSKOSTin, Antoine KARAMin, Martin MALVYn, Michel NEUGNOTin ja Élisabeth THÉVENON-DURANTINin toimikausien päätyttyä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2015:

a) jäseniksi:

— François DECOSTER, *Conseiller régional du Nord Pas-de-Calais*

— Jean-Paul DENANOT, *Conseiller régional du Limousin*

— Claude GEWERC, *Conseiller régional de Picardie*

— Annabelle JAEGER, *Conseillère régionale de Provence-Alpes-Côte d'Azur*

— Pascal MANGIN, *Conseiller régional d'Alsace*

— Didier ROBERT, *Conseiller régional de la Réunion*

— Stéphan ROSSIGNOL, *Conseiller régional du Languedoc Roussillon*

ja

b) varajäseniksi:

— Laurent BEAUVAIS, *Conseiller régional de Basse-Normandie*

— Caroline CAYEUX, *Conseillère régionale de Picardie*

— Nathalie COLIN-OESTERLE, *Conseillère régionale de Lorraine*

— Mathieu DARNAUD, *Conseiller régional de Rhône-Alpes*

— Marie-Marguerite DUFAY, *Conseillère régionale de Franche-Comté*

— Nicolas FLORIAN, *Conseiller régional d'Aquitaine*

— Peggy KANÇAL, *Conseillère régionale d'Aquitaine*

— Alain LE VERN, *Conseiller régional de Haute-Normandie*

— Victorin LUREL, *Conseiller régional de Guadeloupe*

— Daniel PERCHERON, *Conseiller régional du Nord Pas-de-Calais*

— Christophe ROSSIGNOL, *Conseiller régional du Centre*.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä huhtikuuta 2012.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
N. WAMMEN

[1] EUVL L 348, 29.12.2009, s. 22.
[2] EUVL L 12, 19.1.2010, s. 11.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012,

Saksassa perinteisiin energialähteisiin perustuvan sähköntuotannon ja niistä tuotetun sähkön tukkumyynnin jättämisestä vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY soveltamisalan ulkopuolelle

(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 2426)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/218/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY ([1]) ja erityisesti sen 30 artiklan 5 ja 6 kohdan,

ottaa huomioon Bundesverband der Energie- und Wasserwirtschaft e.V. -liiton (Saksan liittotasavallan energia- ja vesitalousliitto), jäljempänä 'BDEW', 26 päivänä lokakuuta 2011 sähköpostitse lähettämän pyynnön,

sekä katsoo seuraavaa:

I. TAUSTATIEDOT

(1) BDEW toimitti komissiolle sähköpostitse 26 päivänä lokakuuta 2011 direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 5 kohdan mukaisen pyynnön. Komissio ilmoitti pyynnöstä Saksan viranomaisille 11 päivänä marraskuuta 2011 ja pyysi sähköpostitse lisätietoja näiltä viranomaisilta 10 päivänä tammikuuta 2012 ja BDEW:lta 21 päivänä joulukuuta 2011. Saksan viranomaiset toimittivat lisätietonsa sähköpostitse 14 päivänä joulukuuta 2011 ja BDEW omat lisätietonsa 17 ja 26 päivänä tammikuuta ja 28 päivänä helmikuuta 2012.

(2) BDEW:n alan hankintayksiköiden puolesta esittämä pyyntö koskee "kaikentyyppisten sähköntuotantolaitosten rakentamista, hankintaa ja käyttöä (ylläpito mukaan luettuna) sekä tarvittavia tukitoimintoja" ([2]), kuten pyynnössä mainitaan.

(3) Pyyntöön on liitetty 25 päivänä heinäkuuta 2011 päivätty Bundeskartellamtin (Saksan liittotasavallan kartellivirasto) lausunto. Asiaa koskevan Saksan lainsäädännön mukaisessa lausunnossa, jäljempänä 'lausunto', tarkastellaan sitä kysymystä, kohdistuuko toimintoon, jota menettely koskee, suoraa kilpailua. Lausunto perustuu merkityksellisillä markkinoilla tehtyyn laajaan alakohtaiseen tutkimukseen.

II. LAINSÄÄDÄNTÖKEHYS

(4) Direktiivin 2004/17/EY 30 artiklassa säädetään, ettei direktiiviä sovelleta hankintasopimuksiin, jotka tehdään jonkin direktiivissä tarkoitetun toiminnon suorittamiseksi, jos toimintoon siinä jäsenvaltiossa, jossa se toteutetaan, kohdistuu suoraa kilpailua markkinoilla, joille pääsyä ei ole rajoitettu. Sitä, kohdistuuko johonkin toimintoon suoraa kilpailua, arvioidaan puolueettomin perustein ottaen huomioon alan erityispiirteet. Markkinoille pääsyä pidetään rajoittamattomana, jos jäsenvaltio on pannut täytäntöön unionin lainsäädännön säännökset, jotka avaavat tietyn alan tai sen osan kilpailulle, sekä soveltaa niitä. Kyseinen lainsäädäntö on lueteltu direktiivin 2004/17/EY liitteessä XI, jossa viitataan sähköalan osalta sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 96/92/EY ([3]). Direktiivi 96/92/EY on korvattu myöhemmin sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/54/EY ([4]), joka on myös korvattu myöhemmin sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/72/EY ([5]).

(5) Saksa on pannut täytäntöön paitsi direktiivin 96/92/EY myös direktiivit 2003/54/EY ja 2009/72/EY ja soveltanut niitä. Tämän perusteella olisi katsottava 30 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, että markkinoille pääsyä ei ole rajoitettu millään Saksan alueella.

(6) Sitä, kohdistuuko toimintoon suoraa kilpailua, olisi arvioitava käyttäen perusteena useita indikaattoreita, joista yksikään ei ole välttämättä ratkaiseva sellaisenaan. Huomioon olisi otettava tärkeimpien toimijoiden markkinaosuudet tietyillä, tässä päätöksessä tarkoitetuilla markkinoilla. Lisäksi olisi otettava huomioon markkinoiden keskittymisaste. Kyseisten markkinoiden erityispiirteiden

([1]) EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.
([2]) Vapauttamispyyntö koskee myös sähköntuotantoon liittyvää toimintaa, kuten sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksia.
([3]) EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.
([4]) EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.
([5]) EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

vuoksi olisi otettava huomioon myös muita perusteita, kuten tasemarkkinoiden toiminta, hintakilpailu ja sähköntoimittajaa vaihtaneiden asiakkaiden määrä.

(7) Tämä päätös ei rajoita kilpailusääntöjen soveltamista.

III. **ARVIOINTI**

(8) Saksan sähkönmarkkinoille ovat luonteenomaisia lukuisat voimalaitokset, joita hoitavat useat markkinatoimijat ([1]). Suurin osa tuotantokapasiteetista kuuluu neljälle suurelle energiayhtiölle, jotka ovat RWE AG, E.ON AG, EnBW AG ja Vattenfall Europe AG. Näistä yrityksistä kaksi, RWE ja E.ON, on kuitenkin yksityisiä yrityksiä (eli yrityksiä, joissa hankintaviranomaiset eivät voi suoraan tai välillisesti käyttää määräysvaltaa direktiivin 2004/17/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti), jotka eivät toimi sähköntuotannon alalla direktiivin 2004/17/EY 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erityis- tai yksinoikeuksien perusteella, minkä vuoksi ne eivät ole direktiivissä 2004/17/EY tarkoitettuja hankintayksikköjä. Näin ollen niiden sähkön tuotantoa tai myyntiä varten tekemiin hankintoihin ei sovelleta mainitun direktiivin säännöksiä. Sen vuoksi niitä olisi pidettävä näiden toimintojen osalta sellaisten hankintayksikköjen kilpailijoina, joiden hankintoihin direktiiviä sovelletaan. Tämän perusteella jäljempänä olevassa analyysissä keskitytään hankintayksikköihin, kun siinä tarkastellaan, kohdistuuko toimintoon suoraa kilpailua markkinoilla, joille pääsyä ei ole rajoitettu.

(9) Tukkutason sähkökauppaa käydään sähköpörssien välityksellä eli EEX:n (European Energy Exchange AG) ja EPEX:n (European Power Exchange S.E.) spot- ja termiinimarkkinoilla tai sähköpörssien ulkopuolella OTC-kauppoina. Sähkön hinta sähköpörsseissä toimii yleensä OTC-kauppojen viitehintana. Sähköntuotantoyritykset optimoivat voimalaitostensa toiminnan pörsseissä käydyn spot-kaupan tulosten perusteella. Periaatteessa ne käyttävät vain sellaisia voimalaitoksia, joiden rajakustannukset ovat markkinahintaa alhaisemmat.

(10) Laissa Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien ([2]), jäljempänä 'EEG-laki', annetaan säännöt, jotka koskevat uusiutuvista energialähteistä ([3]) tuotettua sähköä, jolla on perinteisistä energialähteistä ([4]) tuotetun sähkön ohella yhä suurempi merkitys Saksan markkinoilla. Vuoden 2012 alussa voimaan tulleessa muutetussa EEG-laissa edellytetään, että uusiutuvien energialähteiden osuus sähköntuotannosta kasvaa 35 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, 50 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä ja 80 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä.

(11) Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden verkkoihin liitetyn tuotantokapasiteetin määrä oli vuoden 2010 lopussa 160,5 GW (josta siirtoverkonhaltijoiden osuus oli 77,6 GW ja jakeluverkonhaltijoiden osuus 82,9 GW). Tämä merkitsee noin 7,8 GW:n lisäystä vuoden 2009 vastaavaan lukuun (152,7 GW) verrattuna. Uusiutuvien energialähteiden osuus kokonaiskapasiteetista on 54,2 GW. Tästä osuudesta noin 50,7 GW on sähköä, johon sovelletaan EEG-laissa vahvistettuja tariffeja. Tämä tarkoittaa sitä, että uusiutuvien energialähteiden osuus kokonaiskapasiteetista on noin 34 prosenttia ([5]).

(12) Vuonna 2010 sähköä syötettiin yhteensä 531,2 TWh siirtoverkonhaltijoiden järjestelmiin (367,5 TWh) ja jakeluverkonhaltijoiden järjestelmiin (163,7 TWh). Uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä syötettiin 93,7 TWh, joista 80,7 TWh:n osalta maksettiin EEG-lain mukaisia korvauksia. Tämä tarkoittaa sitä, että uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuus syötetyn sähkön kokonaismäärästä on noin 18 prosenttia, joka on siis vähemmän kuin 34 prosenttia, joka on laskettu uusiutuvien energialähteiden osuudeksi koko tuotantokapasiteetista ([6]). Ero johtuu siitä, että uusiutuvien energialähteiden käyttöaika vuotta kohden on lyhyempi kuin perinteisten energialähteiden.

(13) Toinen Saksan sähkömarkkinoiden erityispiirre liittyy kansallisten viranomaisten vuonna 2011 tapahtuneen Japanin ydinkatastrofin jälkeen tekemään päätökseen sulkea kahdeksan ydinvoimalaa, joiden kokonaiskapasiteetti on 8 400 MW ([7]). Myös muut Saksan ydinvoimalat on päätetty sulkea vuoteen 2022 mennessä. Lyhyellä aikavälillä tämä on muuttanut tuonnin ja viennin välistä tasapainoa siten, että Saksasta, joka oli vuoteen 2010 saakka sähkön nettoviejä, tuli vuonna 2011 sähkön nettotuoja.

([1]) Marraskuulta 2010 olevien ympäristöä ja energiaa koskevien Eurostatin tietojen mukaan Saksassa toimi vuonna 2008 yli 450 sähköntuottajayritystä, joiden osuus sähkön nettotuotannosta oli vähintään 95 prosenttia.

([2]) EEG-lailla säännellään uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta sähköä tuottavien laitosten ensisijaista liitäntää yleiseen sähkönjakeluverkkoon, verkonhaltijoiden suorittamaa tällaisen sähkön ensisijaista ostoa, siirtoa, jakelua ja maksua myös, kun on kyse lämmön ja sähkön yhteistuotannosta saadusta sähköstä ja preemioista, jotka maksetaan tällaisen sähkön integroimisesta sähkönjakelujärjestelmään, sekä koko Saksan laajuista tasoitusjärjestelmää, jota sovelletaan sellaisen ostetun sähkön määrään, josta on maksettu tariffi tai preemio.

([3]) 'Uusiutuvilla energialähteillä' tarkoitetaan EEG-lain mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin vesivoimaa, kuten aaltoenergiaa, vuorovesienergiaa, osmoosi- ja virtausenergiaa, sekä tuulienergiaa, auringon säteilyä, geotermistä energiaa, bioenergiaa, kuten biokaasua, biometaania, kaatopaikka- ja jätevesikaasua, sekä yhdyskuntajätteen ja teollisuusjätteen biohajoavaa osaa.

([4]) Tässä päätöksessä perinteisistä energialähteistä tuotetulla sähköllä ja perinteisellä sähköllä tarkoitetaan sähköä, joka ei kuulu EEG-lain soveltamisalaan.

([5]) Vuoden 2011 seuranta- ja valvontaraportti, jonka on laatinut Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (englanninkielinen käännös), s. 9.

([6]) Vuoden 2011 seuranta- ja valvontaraportti, jonka on laatinut Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (englanninkielinen käännös), s. 10.

([7]) Vuoden 2011 seuranta- ja valvontaraportti, jonka on laatinut Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (englanninkielinen käännös).

Markkinoiden määritelmä

Tuotemarkkinoiden määritelmä

(14) Komission aiempien ennakkotapausten ([1]) mukaan sähköalalla voidaan erottaa seuraavat tuotemarkkinat: i) sähkön tuotanto ja tukkutoimitukset, ii) siirto, iii) jakelu ja iv) vähittäistoimitukset. Vaikka joitakin näistä markkinoista voidaan jaotella edelleen, komissio ei ole tähänastisessa käytännössään ([2]) hyväksynyt eron tekemistä sähköntuotantomarkkinoiden ja tukkutoimitusmarkkinoiden välillä, koska itse tuotanto on vasta ensimmäinen vaihe arvoketjussa, kun taas tuotettuja sähkömääriä markkinoidaan tukkumarkkinoiden välityksellä.

(15) BDEW:n esittämä pyyntö koskee sähkön tuotantoa ja tukkukauppaa. Liittotasavallan kartellivirasto määrittelee lausunnossaan tuotemarkkinat "sähkönmyynnin ensimarkkinoiksi" ([3]), joihin kuuluvat kaikkien sähköntoimittajien ensimmäiset oman tuotantonsa myynnit ja sähkön nettotuonnit mutta joihin ei kuulu markkinatoimijoiden välinen myöhempi kaupankäynti. Lisäksi kartellivirasto katsoo, että EEG-lailla säännellyn sähkön, jäljempänä 'EEG-sähkö', tuotanto ja markkinointi eivät kuulu näille markkinoille.

(16) Kartellivirasto katsoo, että EEG-sähkömarkkinat muodostavat erilliset markkinat EEG-sähkön ensimyynnin osalta. EEG-sähköä ei yleensä myydä suoraan tukkumarkkinoilla, vaan siirtoverkonhaltijat ostavat sitä lakisääteistä korvausta vastaan. Sen jälkeen ne myyvät sähkön myyntiprosessin toisessa vaiheessa tukkumarkkinoilla.

(17) Kartellivirasto katsoo, että EEG-sähkön tuotantoa ja myyntiä ei ole järjestetty kilpailutuksen pohjalta ja tällainen sähkö on riippumatonta kysyntä- ja hintaindikaattoreista ([4]). Tämä päätelmä perustuu erityisesti seuraaviin seikkoihin:

(18) EEG-sähkön syöttö on asetettu etusijalle, minkä vuoksi sen tuotanto on täysin riippumatonta kysynnästä. Sen tuotanto ja syöttö ovat riippumattomia myös hinnoista, koska toiminnanharjoittajilla on oikeus lakisääteiseen maksuun. Siirtoverkonhaltijat markkinoivat EEG-sähköä spot-markkinoilla lakisääteisten määräysten mukaisesti ilman minkäänlaista liikkumavaraa.

(19) Kartellivirasto toteaa myös, että lain mukaan EEG-sähköä voidaan markkinoida suoraan, ja tietty prosenttiosuus toiminnanharjoittajista käyttääkin tätä mahdollisuutta. EEG-laissa säädetään, että EEG-sähköä tuottavien laitosten toiminnanharjoittajat voivat vaihtaa kuukauden ensimmäisenä päivänä suoramyynnistä EEG-lain mukaiseen tariffimaksuun ja päinvastoin. EEG-sähköä tuottavien laitosten toiminnanharjoittajat voivat siis päättää joka kuukausi markkinahintaennusteen ja kysynnän perusteella, mikä myyntimuoto sopii niille parhaiten. Suoramyynnin merkitys jää kuitenkin tulevaisuudessa vähäiseksi.

(20) Kuten edellä todettiin, vuoden 2012 alussa voimaan tulleen muutetun EEG-lain mukaan EEG-sähköä tuottavien laitosten toiminnanharjoittajilla on mahdollisuus markkinoida tuottamaansa sähköä itse ja saada siitä myös markkinapreemio. Tarkoitus on, että markkinapreemiota käytetään EEG-lain mukaisen kiinteän korvauksen ja sähköpörssissä jälkikäteen määritetyn kuukausittaisen keskihinnan välisen erotuksen sijasta. Markkinapreemion käyttöönotto on kuitenkin vapaaehtoista eli EEG-sähköä tuottavien laitosten toiminnanharjoittajat voivat käyttää edelleen kiinteään korvaukseen perustuvaa järjestelmää tai palata siihen minä kuukautena tahansa. Todennäköistä on kuitenkin, että suurin osa EEG-sähköstä markkinoidaan siirtoverkonhaltijoiden välityksellä. Markkinapreemiomalli ei myöskään muuta sitä tosiasiaa, että EEG-sähkön tuottajien saamien korvausten kokonaistaso ei määräydy ensisijaisesti markkinahintojen perusteella ([5]).

(21) Tämän perusteella liittotasavallan kartellivirasto myöntää, että vaikka perinteisistä energialähteistä tuotettuun sähköön kohdistuu EEG-sähkön vuoksi kilpailupaineita, sama ei päde toisin päin. Sen vuoksi EEG-sähkön ei voida katsoa kuuluvan samoille markkinoille perinteisen sähkön kanssa, koska markkinaolosuhteet, joissa sähkö myydään ensimmäisen kerran, ovat hyvin erilaiset näiden kahden tuotantomuodon välillä. Lisäksi EEG-sähkön ensimyynti tapahtuu yleensä siirtoverkonhaltijoiden välityksellä. Näin ollen EEG-sähkön markkinat poikkeavat myös kysyntäpuolen näkökulmasta perinteisen sähkön tukkumarkkinoista.

(22) Arvioitaessa direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymistä merkitykselliset tuotemarkkinat määritellään Saksan sähkömarkkinoiden erityispiirteiden pohjalta perinteisiin energialähteisiin perustuvan sähköntuotannon ja niistä tuotetun sähkön ensimarkkinoiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kilpailulainsäädännön soveltamista. Edellä esitetyistä syistä EEG-sähkön tuotanto ja ensimyynti eivät kuulu näille markkinoille, joten niitä arvioidaan jäljempänä erikseen.

Maantieteellisten markkinoiden määritelmä

(23) Hakemuksen mukaan pyyntö koskee Saksan liittotasavallan alueella harjoitettavaa toimintaa. Hakija tarkastelee erilaisten trendien perusteella, jotka liittyvät sääntelykehyksen kehittymiseen, sähkön tuonnin ja viennin määrään, markkinoiden yhteenkytkemisen tasoon ja ylikuormituksen hallintamenettelyihin, Saksan ja Itävallan kattavien laajempien markkinoiden mahdollisuutta, mutta

([1]) Asia COMP/M.4110, E.ON/ENDESA, 25.4.2006, 10 kohta, s. 3.
([2]) Asia COMP/M.3696, E.ON/MOL, 21.1.2005, 223 kohta, ja asia COMP/M.5467, RWE – ESSENT, 23.6.2009, 23 kohta.
([3]) Liittotasavallan kartelliviraston lausunto (englanninkielinen käännös), s. 5.
([4]) Liittotasavallan kartelliviraston lausunto (englanninkielinen käännös), s. 5.
([5]) Yksittäisen toiminnanharjoittajan saama korvaus voi kuitenkin vaihdella sen mukaan, onnistuuko se myymään sähkönsä kuukausittaista keskihintaa korkeammalla hinnalla.

toteaa lopulta, että ”hakija ei voi tehdä lopullista päätelmää siitä, ovatko Saksan sähkötukkumarkkinat ja naapurimaiden markkinat tähän mennessä yhdentyneet riittävästi, jotta niitä voitaisiin pitää alueellisina markkinoina”.

(24) Liittotasavallan kartellivirasto olettaa alaa koskevan tutkimuksen perusteella, että Saksassa ja Itävallassa on olemassa yhteiset sähkön ensimarkkinat. Tämä päätelmä perustuu siihen, että Saksan ja Itävallan välisissä rajayhdysjohdoissa ei esiinny pullonkauloja, sekä EPEXin normaaliin markkina- ja hinta-alueeseen.

(25) Yleensä komission aiempana käytäntönä on ollut määritellä sähkömarkkinat laajuudeltaan kansalliseksi alueeksi ([1]) tai jopa pienemmäksi alueeksi ([2]). Joskus komissio on kuitenkin jättänyt avoimeksi sen kysymyksen, ovatko markkinat kansallisia markkinoita suuremmat ([3]).

(26) Komissio katsoo, että arvioitaessa direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymistä ei ole tarpeen tehdä päätelmiä siitä, kuinka laajalle perinteisen sähkön tuotannon ja ensimyynnin merkitykselliset maantieteelliset markkinat tarkkaan ottaen ulottuvat, koska arvioinnissa päädyttäisiin samoihin tuloksiin myös vaihtoehtoisten markkinamääritelmien perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kilpailulainsäädännön soveltamista.

(27) Kun taas on kyse EEG-sähkön tuotannosta ja ensimyynnistä, markkinoiden maantieteellinen laajuus ei voi ulottua Saksan alueen ulkopuolelle, koska niiden laajuus perustuu Saksan EEG-laissa säädettyihin erityisiin oikeudellisiin edellytyksiin.

Markkina-analyysi

Perinteisiin energialähteisiin perustuva sähköntuotanto ja niistä tuotetun sähkön ensimyynti

a) Markkinaosuudet ja markkinoiden keskittyminen

(28) Kuten 30 artiklaa koskevista komission päätöksistä ([4]) ilmenee, komission on sähköntuotannon alalla noudattanut sitä käytäntöä, että ”yksi kansallisten markkinoiden kilpailuastetta kuvaavista indikaattoreista on kolmen suurimman tuottajan kokonaismarkkinaosuus”.

(29) Liittotasavallan kartelliviraston lausunnon mukaan ([5]) kolmen suurimman sähköntuottajan yhteenlaskettu markkinaosuus syötetystä sähköstä oli 74 prosenttia vuonna 2007, 73 prosenttia vuonna 2008 ja 70 prosenttia vuonna 2010. Saksan sähkömarkkinat sijoittuvat näin ollen keskivaiheille, kun näitä markkinaosuuksia verrataan muihin direktiivin 2004/17/EY 30 artiklaa koskeviin poikkeuspäätöksiin ([6]).

(30) On kuitenkin muistettava, että kaksi suurinta tuottajaa RWE ja E.ON, joilla on yhteensä 58 prosentin osuus markkinoista ([7]), jäävät julkista hankintaa koskevan lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle.

(31) Tämän päätöksen tavoitteena on selvittää, kohdistuuko sähkön tuotantoon ja tukkukauppaan siinä määrin kilpailua (markkinoilla, joille pääsyä ei ole rajoitettu), että voidaan varmistaa, että näiden toimintojen harjoittamiseksi tehtävät hankinnat tehdään myös ilman direktiivissä 2004/17/EY säädettyjä tiukkoja yksityiskohtaisia hankintasääntöjä avoimella ja syrjimättömällä tavalla sellaisin perustein, jotka mahdollistavat kokonaisuudessaan taloudellisesti edullisimman ratkaisun. Tässä yhteydessä on tärkeää pitää mielessä, että yritykset (erityisesti RWE ja E.ON), joihin ei sovelleta julkista hankintaa koskevia menettelyjä niiden toimiessa näillä markkinoilla, voivat aiheuttaa kilpailupaineita muille markkinatoimijoille. Tilanne ei muutu, vaikka Itävalta luetaan merkityksellisiin maantieteellisiin markkinoihin, koska suurimpien sähköntuottajien markkinaosuuksien odotetaan olevan vain hieman pienemmät Itävallan ja Saksan kattavilla markkinoilla ([8]).

(32) Perinteisiin energialähteisiin perustuvan sähköntuotannon ja niistä tuotetun sähkön tukkumyynnin osalta edellä esitettyjä tosiseikkoja voidaan pitää osoituksena siitä, että julkista hankintaa koskevan lainsäädännön piiriin kuuluviin markkinatoimijoihin kohdistuu suoraa kilpailua.

(33) On myös syytä huomata, että kesäkuussa 2011 julkistetussa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa ”2009–2010 Report on Progress in Creating the Internal

([1]) Komission päätöksen 2008/585/EY johdanto-osan 9 kappale (EUVL L 188, 16.7.2008, s. 28) ja komission päätöksen 2008/741/EY johdanto-osan 9 kappale (EUVL L 251, 19.9.2008, s. 35) sekä asia COMP/M.3440, ENI/EDP/GdP, 9.12.2004, 23 kohta.

([2]) Komission päätöksen 2010/403/EY johdanto-osan 9 kappale (EUVL L 186, 20.7.2010, s. 44).

([3]) Asia COMP/M.3268, SYDKRAFT/GRANINGE, 30.10.2003, 27 kohta, ja asia COMP/M.3665, ENEL/SLOVENSKE ELEKTRARNE, 26.4.2005, 14 kohta.

([4]) Komission päätökset 2009/47/EY (EUVL L 19, 23.1.2009, s. 57); 2008/585/EY; 2008/741/EY; 2007/141/EY (EUVL L 62, 1.3.2007, s. 23); 2007/706/EY (EUVL L 287, 1.11.2007, s. 18); 2006/211/EY (EUVL L 76, 15.3.2006, s. 6) ja 2006/422/EY (EUVL L 168, 21.6.2006, s. 33).

([5]) Liittotasavallan kartelliviraston lausunto (englanninkielinen käännös), s. 7, 2 kappale.

([6]) Kolmella suurimmalla sähköntuottajalla on pienemmät yhteenlasketut markkinaosuudet Yhdistyneessä kuningaskunnassa (39 prosenttia), Itävallassa (52 prosenttia) ja Puolassa (55 prosenttia), kun taas Suomessa (73,6 prosenttia) ja Ruotsissa (87 prosenttia) niiden osuudet ovat suuremmat.

([7]) Tuotantoa laskettaessa on otettu huomioon omat voimalaitokset, osuudet yhteisomistuksessa olevista voimaloista sekä sopimuksilla varmistettu pitkän aikavälin tuotto (nosto-oikeudet).

([8]) Kartelliviraston lausunto (englanninkielinen käännös), s. 7, 3 kappale.

Gas and Electricity Market" ([1]) todetaan, että markkinoiden keskittyminen on vähentynyt Saksassa edellisiin vuosiin verrattuna ([2]), ja sijoitetaan Saksan sähkömarkkinat luokkaan "kohtuullisen keskittyneet markkinat" ([3]) eli niiden markkinoiden joukkoon, joiden Herfindahl-Hirschman-indeksi (HHI) ([4]) on kapasiteetin perusteella 750–1 800.

(34) Edellä esitettyjen lukujen perusteella tässä päätöksessä voidaan olettaa hankintayksiköiden osalta, että markkinoiden keskittymisaste on osoitus siitä, että perinteisiin energialähteisiin perustuvaan sähköntuotantoon ja niistä tuotetun sähkön tukkumyyntiin kohdistuu Saksassa tietynasteista kilpailua, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kilpailulainsäädännön soveltamista.

b) Muut tekijät

(35) Saksa on ollut viime vuosina sähkön nettoviejä maaliskuuhun 2011 saakka. Siitä tuli kuitenkin sähkön nettotuoja sen jälkeen, kun useiden ydinvoimaloiden sähköntuotanto päätettiin lopettaa. Sen vuoksi markkinoihin kohdistuu nykyään kilpailupaineita, koska sähköä voidaan tuoda Saksan ulkopuolelta. Tämä varmistaa sen, että Saksan sähköalalla ei voida tehdä investointeja ottamatta huomioon naapurimaissa toimivia tuottajia. Sen vuoksi näiden tekijöiden ei voida katsoa olevan ristiriidassa sen päätelmän kanssa, että hankintayksiköihin, jotka toimivat Saksan tuotantomarkkinoilla perinteisiin energialähteisiin perustuvan sähköntuotannon markkinoilla, kohdistuu kilpailua. Lisäksi sähköntoimittajan vaihdosta ([5]) ja tukkumarkkinoiden likviditeetistä ([6]) tehty analyysi osoittaa, että nämä tekijät eivät myöskään ole ristiriidassa tämän päätelmän kanssa. Lopuksi on huomattava, että Saksan tasemarkkinat ([7]) ja niiden tärkeimmät erityispiirteet (markkinaperusteinen hinnoittelu sekä positiivisen ja negatiivisen tasesähkön välinen hintaero) eivät ole myöskään ristiriidassa sen päätelmän kanssa, että hankintayksikköihin, jotka toimivat Saksassa perinteisiin energialähteisiin perustuvan sähköntuotannon markkinoilla, kohdistuu kilpailua.

EEG-sähkön tuotanto ja ensimyynti

(36) EEG-sähkön etuna on sen ensisijainen liitäntä verkkoon, ja se on perinteiseen sähköön nähden ensi sijalla myös verkkoon syötössä, mikä tarkoittaa sitä, että EEG-sähkön tuotanto on riippumatonta kysynnästä. Koska EEG-sähkön tuotantokustannukset ovat yleensä markkinahintaa suuremmat, sitä varten on perustettu erityinen tukijärjestelmä. EEG-sähköä tuottavan laitoksen toiminnanharjoittajilla ([8]) on oikeus saada lakisääteinen korvaus siirtoverkonhaltijoilta 20 vuoden ja myös laitoksen käyttöönottovuoden aikana. Korvaus kattaa toiminnanharjoittajien kustannukset, minkä vuoksi se on markkinahintaa suurempi. Näin ollen toiminnanharjoittajat voivat syöttää tuottamansa sähkön verkkoon sähkön pörssihinnasta riippumatta ([9]).

(37) EEG-sähköä ei yleensä myydä suoraan tukkumarkkinoilla, vaan siirtoverkonhaltijat ostavat sitä lakisääteistä korvausta vastaan. Ne myyvät sitä sähköpörssin spot-markkinoilla, mikä aiheuttaa niille tappiota. Kustannukset päätyvät viime kädessä sähkön loppukuluttajien maksettaviksi, sillä nämä maksavat energiantoimittajilleen ylimääräisen EEG-maksun, joka toimitetaan edelleen siirtoverkonhaltijoille. Energiantoimittajat, jotka ostavat yli 50 prosenttia EEG-sähköstä, josta vähintään 20 prosenttia on peräisin aurinko- ja tuulienergiasta, maksavat alennetun EEG-maksun.

([1]) http://ec.europa.eu/energy/gas_electricity/legislation/doc/20100609_internal_market_report_2009_2010.pdf

([2]) Ks. komission yksiköiden valmisteluasiakirja, s. 7, 4. kappale.

([3]) Kesäkuussa 2011 julkistetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "2009–2010 Report on Progress in Creating the Internal Gas and Electricity Market" teknisen liitteen taulukko 3.1, s. 12.

([4]) Herfindahl-Hirschman-indeksi on määritelmän mukaan kunkin yksittäisen yrityksen markkinaosuuksien neliöiden summa. Sen arvo voi olla lähes nollan ja 10 000:n väliltä, kun siirrytään hyvin suuresta määrästä hyvin pieniä yrityksiä yhteen ainoaan monopolistiseen tuottajaan. HHI:n pieneneminen on yleensä osoitus kilpailun lisääntymisestä, kun taas sen kasvu on osoitus kilpailun vähenemisestä.

([5]) Kesäkuussa 2011 julkistetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "2009–2010 Report on Progress in Creating the Internal Gas and Electricity Market" teknisen liitteen taulukko 2.1, s. 6, ja taulukko 2.2, s. 7, joiden mukaan sähköntoimittajaa vaihtaneiden suurten teollisuusasiakkaiden osuus oli Saksassa 10,7 prosenttia vuonna 2009 määrän perusteella mitattuna ja 15,6 prosenttia vaatimukset täyttävien mittauskohteiden perusteella mitattuna.

([6]) Vuoden 2011 seuranta- ja valvontaraportin mukaan (s. 28), jonka on laatinut Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, Saksan tukkumarkkinat ovat erittäin likvidit. Vuonna 2010 tukkukaupan määrä oli arviolta 10 600 TWh, mikä on yli 17 kertaa niin paljon kuin sähkön todellinen kysyntä Saksassa.

([7]) Vaikka tasemekanismit edustavatkin vain pientä osaa kaikesta jäsenvaltiossa tuotetusta ja/tai kulutetusta sähköstä, niiden toimintaa olisi pidettävä lisäindikaattorina, koska jos hinta, jolla siirtoverkonhaltijat tarjoavat tasesähköä, poikkeaa suuresti hinnasta, jolla ne ostavat takaisin ylituotantoa, hintaero voi aiheuttaa ongelmia pienille markkinatoimijoille ja heikentää kilpailun kehittymistä.

([8]) Tässä päätöksessä 'EEG-sähköä tuottavalla laitoksella' tarkoitetaan EEG-lain mukaisesti laitosta, joka tuottaa sähköä uusiutuvista energialähteistä tai kaivoskaasusta. Uusiutuviin energialähteisiin tai kaivoskaasuun perustuvaa sähköntuotantoa harjoittavilla laitoksilla tarkoitetaan myös kaikki laitoksia, jotka vastaanottavat tilapäisesti varastoituneena ollutta energiaa, joka on peräisin yksinomaan uusiutuvista energialähteistä tai kaivoskaasusta, ja muuntavat sen sähköksi. 'EEG-sähköä tuottavan laitoksen toiminnanharjoittajalla' tarkoitetaan tässä päätöksessä omistuksesta riippumatta jokaista, joka käyttää laitosta sähkön tuottamiseen uusiutuvista energialähteistä tai kaivoskaasusta.

([9]) EEG-sähköstä maksettavat korvaukset ovat yleensä suurempia kuin sähkön pörssihinta, minkä vuoksi EEG-sähkö on kalliimpaa kuin perinteisesti tuotettu sähkö. Nämä lisäkustannukset tulevat energiankuluttajien kannettaviksi EEG-veron muodossa (3,5 senttiä/kWh vuonna 2011).

(38) EEG-sähköä tuottavien laitosten toiminnanharjoittajat voivat myös markkinoida tuottamaansa sähköä suoraan. Tämä tarkoittaa sitä, että ne voivat luopua lakisääteisestä korvauksesta ja myydä sähkön suoraan spot-markkinoilla. EEG-sähkön suurten tuotantokustannusten vuoksi suora myynti muilla kuin lakisääteisillä ehdoilla ei ole yleensä kannattava vaihtoehto. Aiemmin tätä menetelmää on käytetty jossain määrin sellaisissa tapauksissa, joissa ostajat ovat voineet saada vapautuksen ylimääräisestä EEG-maksusta yhdistämällä tietyn määrän tuottajalta suoraan hankittua EEG-sähköä perinteiseen sähköön ([1]). Tätä erityistä vapautusmahdollisuutta on kuitenkin rajoitettu vuoden 2012 alussa voimaan tulleella uudella EEG-lailla, ja rajoituksen odotetaan vähentävän tämäntyyppistä suoramarkkinointia ([2]).

(39) Uudessa laissa annetaan nyt uusi mahdollisuus suoramarkkinointiin, johon liittyy kuitenkin sellaisen markkinapreemion maksaminen EEG-sähkön tuottajille, joka kattaa niille aiheutuneiden suurempien kustannusten ja keskimääräisen markkinahinnan välisen eron, jäljempänä 'markkinapreemiomalli'. Siirtoverkonhaltijat arvioivat, että markkinapreemiomallin mukaisen myynnin osuus kaikentyyppisistä uusiutuvista energianlähteistä on 15 prosenttia vuonna 2012 ([3]). Voidaankin päätellä, että nykyään ja lähitulevaisuudessa ylivoimaisesti suurin osa EEG-sähköstä myydään lakisääteisiin maksuihin perustuvassa järjestelmässä siirtoverkonhaltijoiden välityksellä. Tuen ulkopuolelle jäävän suoramarkkinoinnin merkitys jää tällöin hyvin vähäiseksi.

(40) Edellä esitetyn perusteella EEG-sähkön tuotanto ja ensimyynti ovat osa säänneltyä järjestelmää, jossa tuottajille maksetaan lakisääteiseen maksuun perustuva korvaus. Niihin ei kohdistu kilpailua, koska ne voivat syöttää tuottamansa EEG-sähkön verkkoon vallitsevasta markkinahinnasta riippumatta. Etusijalle asetetun sähkönsyötön vuoksi ne voivat myös myydä kaikki tuottamansa määrät. Sen vuoksi ei voida päätellä, että EEG-sähkön tuottajien toimintaan kohdistuisi kilpailua. Edellä esitetyn perusteella ei ole tarpeen arvioida muita indikaattoreita, kuten johdanto-osan 6 kappaleessa lueteltuja indikaattoreita.

IV. **PÄÄTELMÄT**

(41) Edellä tarkasteltujen tekijöiden perusteella olisi katsottava, että direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytys, joka koskee kilpailun suoraa kohdistumista toimintoon, täyttyy hankintayksiköiden osalta, kun on kyse perinteisiin energialähteisiin perustuvasta sähköntuotannosta ja niistä tuotetun sähkön tukkumyynnistä Saksassa.

(42) Koska rajoittamatonta markkinoille pääsyä koskevan edellytyksen voidaan katsoa täyttyvän, direktiiviä 2004/17/EY ei tulisi soveltaa hankintayksiköiden tekemiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa Saksassa perinteisiin energialähteisiin perustuva sähköntuotanto ja niistä tuotetun sähkön tukkutoimitukset, eikä suunnittelukilpailuihin, joita järjestetään tällaisen toiminnan harjoittamiseksi kyseisellä maantieteellisellä alueella.

(43) Toisaalta olisi katsottava, että direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytys, joka koskee kilpailun kohdistumista suoraan johonkin toimintoon, ei täyty hankintayksiköiden osalta, kun on EEG-sähkön tuotannosta ja ensimyynnistä.

(44) Koska EEG-sähkön tuotanto ja ensimyynti kuuluvat yhä direktiivin 2004/17/EY soveltamisalaan, on muistettava, että useita toimintoja koskevia hankintasopimuksia on käsiteltävä direktiivin 2004/17/EY 9 artiklan mukaisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että kun hankintayksikkö toteuttaa sekamuotoisen hankinnan eli hankinnan, jolla tuetaan sekä direktiivin 2004/17/EY soveltamisalan ulkopuolelle jäävien toimintojen että sen soveltamisalaan kuuluvien toimintojen suorittamista, huomioon on otettava toiminnot, joita hankintasopimus ensisijaisesti koskee. Tällaiseen sekamuotoiseen hankintaan, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tukea EEG-sähkön tuotantoa ja tukkumyyntiä, sovelletaan direktiivin 2004/17/EY säännöksiä. Jos on objektiivisesti mahdotonta määrittää, minkä toiminnon toteuttamiseksi hankintasopimus ensisijaisesti tehdään, sopimus on tehtävä direktiivin 2004/17/EY 9 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti. Tämä päätös perustuu lokakuusta 2011 helmikuuhun 2012 saakka vallinneeseen oikeudelliseen ja tosiasialliseen tilanteeseen, sellaisena kuin se käy ilmi BDEW:n ja Saksan viranomaisten lähettämistä tiedoista. Päätöstä voidaan tarkistaa, jos oikeudellinen tai tosiasiallinen tilanne muuttuu merkittävästi siten, etteivät edellytykset, joilla direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohtaa sovelletaan perinteisiin energialähteisiin perustuvaan sähköntuotantoon ja niistä tuotetun sähkön tukkutoimituksiin, eivät enää täyty.

(45) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat julkisia hankintoja käsittelevän neuvoa-antavan komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Direktiiviä 2004/17/EY ei sovelleta hankintayksiköiden tekemiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa perinteisiin energialähteisiin perustuva sähköntuotanto ja niistä tuotetun sähkön ensimyynti Saksassa.

([1]) Tästä mahdollisuudesta on joskus käytetty nimitystä "Grünstromprivileg".

([2]) Siirtoverkonhaltijoiden arvion mukaan tällaisen suoramarkkinoinnin (ks. vuoden 2012 EEG-lain 33 b §) osuus vuonna 2012 on 3,7 prosenttia.
Ks. http://www.eeg-kwk.net/de/file/111115_Eckwerte_Einspeisung_final.pdf

([3]) Ks. http://www.eeg-kwk.net/de/file/111115_Eckwerte_Einspeisung_final.pdf.

Tässä päätöksessä perinteisistä energialähteistä tuotetulla sähköllä tarkoitetaan sähköä, joka ei kuulu EEG-lain soveltamisalaan. Lisäksi tässä päätöksessä tarkoitetaan 'uusiutuvilla energialähteillä' EEG-lain mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin vesivoimaa, kuten aaltoenergiaa, vuorovesienergiaa, osmoosi- ja virtausenergiaa, sekä tuulienergiaa, auringon säteilyä, geotermistä energiaa, bioenergiaa, kuten biokaasua, biometaania, kaatopaikka- ja jätevesikaasua, sekä yhdyskuntajätteen ja teollisuusjätteen biohajoavaa osaa.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 24 päivänä huhtikuuta 2012.

Komission puolesta

Michel BARNIER

Komission jäsen

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä huhtikuuta 2012,

Serbian tunnustamisesta vapaaksi *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman et Kotthoff) Davis *et al.* –organismista

(tiedoksiannettu numerolla C(2012) 2524)

(2012/219/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/29/EY [1] ja erityisesti sen liitteessä III olevan A osan 12 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2000/29/EY liitteessä III olevan A osan 12 kohdassa säädetään, että unioniin ei saa tuoda suvun *Solanum* L. lajien ja niiden hybridien mukuloita, lukuun ottamatta kyseisen A osan 10 ja 11 kohdassa tarkoitettuja mukuloita, joihin kuuluvat *Solanum tuberosum* L. -mukulat, jotka ovat peräisin kolmansista maista. Kieltoa ei sovelleta eurooppalaisiin kolmansiin maihin, jotka on tunnustettu vapaiksi *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman et Kotthoff) Davis *et al.* -kasvintuhoojasta, jäljempänä 'organismi'.

(2) Vuosina 2009, 2010 ja 2011 tehtyihin tutkimuskampanjoihin liittyvien Serbian toimittamien virallisten raporttien perusteella sekä elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston marraskuussa ja joulukuussa 2009 kyseisessä maassa tekemän tarkastuskäynnin aikana kerättyjen tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että organismia ei esiinny Serbiassa ja että Serbia on noudattanut *Solanum tuberosum* L. -mukuloiden tuonnissa ja kotimaisessa tuotannossa valvonta-, tarkastus- ja testausmenettelyjä kyseisen organismin havaitsemiseksi.

(3) Näin ollen on aiheellista tunnustaa Serbia vapaaksi kyseisestä organismista.

(4) Tämä päätös ei estä tekemästä myöhemmin havaintoja, joista voi käydä ilmi, että organismia esiintyy Serbiassa.

(5) Komissio pyytää Serbiaa toimittamaan vuosittain tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan varmistaa, että Serbia on yhä vapaa kyseisestä organismista.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tunnustaminen

Serbia tunnustetaan vapaaksi *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman et Kotthoff) Davis *et al.* -organismista.

2 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä huhtikuuta 2012.

Komission puolesta

John DALLI

Komission jäsen

[1] EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

YHTEISTÄ PASSITUSMENETTELYÄ KÄSITTELEVÄN EU–EFTA-SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 1/2012,

annettu 19 päivänä tammikuuta 2012,

Kroatian kutsumisesta liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen

(2012/220/EU)

SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen [1], jäljempänä 'yleissopimus', ja erityisesti sen 15 artiklan 3 kohdan e alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kroatian sekä Euroopan unionin, Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan ja Sveitsin valaliiton välillä kuljetettaviin tavaroihin sovellettava yhteinen passitusmenettely helpottaisi Kroatian kanssa käytävän kaupan edistämistä.

(2) Tällaisen menettelyn aikaansaamiseksi on aiheellista kutsua Kroatia liittymään yleissopimukseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yleissopimuksen 15 a artiklan mukaisesti Kroatia kutsutaan tähän päätökseen liitetyllä Euroopan unionin neuvoston ja Kroatian välisellä kirjeenvaihdolla liittymään yleissopimukseen 1 päivästä heinäkuuta 2012.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2012.

Sekakomitean puolesta
Puheenjohtaja
Mirosław ZIELIŃSKI

[1] EYVL L 226, 13.8.1987, s. 2.

LIITE

KIRJE N:o 1

Tiedonanto EU–EFTA-sekakomitean päätöksestä kutsua Kroatia liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen

Arvoisa Herra,

Minulla on kunnia ilmoittaa Teille 19 päivänä tammikuuta 2012 hyväksytystä yhteistä passitusmenettelyä käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätöksestä (päätös N:o 1/2012), jolla Kroatia kutsutaan liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn sopimuksen sopimuspuoleksi. Euroopan unioni kehottaa Kroatiaa antamaan vakuutuksen siitä, että se soveltaa mainittua yleissopimusta syrjimättömällä tavalla kaikkiin sen jäsenvaltioihin.

Kroatian liittyminen yleissopimukseen voidaan toteuttaa tallettamalla sen liittymisasiakirja Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristöön yhdessä Kroatian virallisella kielellä tehdyn yleissopimuksen käännöksen kanssa yleissopimuksen 15 a artiklan mukaisesti.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Pääsihteeri

Euroopan unionin
neuvoston pääsihteeristö

KIRJE N:o 2

Kroatian liittymisasiakirja yhteisestä passitusmenettelystä tehtyyn yleissopimukseen

Kroatia, joka

panee merkille 19 päivänä tammikuuta 2012 hyväksytyn yhteistä passitusta käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätöksen (päätös N:o 1/2012), jolla Kroatia kutsutaan liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen, jäljempänä 'yleissopimus',

panee merkille kutsun liittyä yleissopimukseen,

haluaa tulla yleissopimuksen sopimuspuoleksi,

TÄTEN

liittyy yleissopimukseen,

liittää tähän asiakirjaan yleissopimuksen käännöksen Kroatian virallisella kielellä,

ilmoittaa hyväksyvänsä kaikki yhteistä passitusta käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean suositukset ja päätökset, jotka hyväksytään 19 päivän tammikuuta 2012 ja sen päivän välisenä aikana, jona Kroatian liittyminen tulee voimaan yleissopimuksen 15 a artiklan mukaisesti,

Tehty …

TAVARAKAUPAN MUODOLLISUUKSIEN YKSINKERTAISTAMISTA KÄSITTELEVÄN EU–EFTA-SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 1/2012,

annettu 19 päivänä tammikuuta 2012,

Kroatian kutsumisesta liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen

(2012/221/EU)

SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen ([1]), jäljempänä 'yleissopimus', ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Kroatian sekä Euroopan unionin, Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan ja Sveitsin valaliiton välisessä tavarakaupassa suoritettavien muodollisuuksien yksinkertaistaminen helpottaisi Kroatian kanssa käytävää tavaranvaihtoa.

(2) Tällaisen helpotuksen aikaansaamiseksi on aiheellista kutsua Kroatia liittymään yleissopimukseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yleissopimuksen 11 a artiklan mukaisesti Kroatia kutsutaan tähän päätökseen liitetyllä Euroopan unionin neuvoston ja Kroatian välisellä kirjeenvaihdolla liittymään yleissopimukseen 1 päivästä heinäkuuta 2012.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se annetaan.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2012.

Sekakomitean puolesta
Puheenjohtaja
Mirosław ZIELIŃSKI

([1]) EYVL L 134, 22.5.1987, s. 2.

LIITE

KIRJE N:o 1

Tiedonanto EU–EFTA-sekakomitean päätöksestä kutsua Kroatia liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen

Arvoisa Herra,

Minulla on kunnia ilmoittaa Teille 19 päivänä tammikuuta 2012 hyväksytystä tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätöksestä (päätös N:o 1/2012), jolla Kroatia kutsutaan liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn sopimuksen sopimuspuoleksi.

Kroatian liittyminen yleissopimukseen voidaan toteuttaa tallettamalla sen liittymisasiakirja Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristöön yhdessä Kroatian virallisella kielellä tehdyn yleissopimuksen käännöksen kanssa yleissopimuksen 11 a artiklan mukaisesti.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Pääsihteeri

Euroopan unionin
neuvoston pääsihteeristö

KIRJE N:o 2

Kroatian liittymisasiakirja tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta tehtyyn yleissopimukseen

Kroatia, joka

ottaa huomioon 19 päivänä tammikuuta 2012 hyväksytyn tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätöksen (päätös N:o 1/2012), jolla Kroatia kutsutaan liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen, jäljempänä 'yleissopimus',

haluaa tulla yleissopimuksen sopimuspuoleksi,

TÄTEN

liittyy yleissopimukseen,

liittää tähän asiakirjaan yleissopimuksen käännöksen Kroatian virallisella kielellä,

ilmoittaa hyväksyvänsä kaikki tavaraliikenteen muodollisuuksien yksinkertaistamista käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean suositukset ja päätökset, jotka hyväksytään 19 päivän tammikuuta 2012 ja sen päivän välisenä aikana, jona Kroatian liittyminen tulee voimaan yleissopimuksen 11 a artiklan mukaisesti.

Tehty …

YHTEISTÄ PASSITUSMENETTELYÄ KÄSITTELEVÄN EY–EFTA-SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 2/2012,

annettu 19 päivänä tammikuuta 2012,

Turkin kutsumisesta liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen

(2012/222/EU)

SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen [1], jäljempänä 'yleissopimus', ja erityisesti sen 15 artiklan 3 kohdan e alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Turkin sekä Euroopan unionin, Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan ja Sveitsin valaliiton välillä kuljetettaviin tavaroihin sovellettava yhteinen passitusmenettely helpottaisi Turkin kanssa käytävän kaupan edistämistä.

(2) Tällaisen menettelyn aikaansaamiseksi on aiheellista kutsua Turkki liittymään yleissopimukseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yleissopimuksen 15 a artiklan mukaisesti Turkki kutsutaan tähän päätökseen liitetyllä Euroopan unionin neuvoston ja Turkin välisellä kirjeenvaihdolla liittymään yleissopimukseen 1 päivästä heinäkuuta 2012.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2012.

Sekakomitean puolesta
Puheenjohtaja
Mirosław ZIELIŃSKI

[1] EYVL L 226, 13.8.1987, s. 2.

LIITE

KIRJE N:o 1

Tiedonanto EU–EFTA-sekakomitean päätöksestä kutsua Turkki liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen

Arvoisa Herra,

Minulla on kunnia ilmoittaa Teille 19 päivänä tammikuuta 2012 hyväksytystä yhteistä passitusmenettelyä käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätöksestä (päätös N:o 2/2012), jolla Turkki kutsutaan liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn sopimuksen sopimuspuoleksi. Euroopan unioni kehottaa Turkkia antamaan vakuutuksen siitä, että se soveltaa mainittua yleissopimusta syrjimättömällä tavalla kaikkiin sen jäsenvaltioihin.

Turkin liittyminen yleissopimukseen voidaan toteuttaa tallettamalla sen liittymisasiakirja Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristöön yhdessä Turkin virallisella kielellä tehdyn yleissopimuksen käännöksen kanssa yleissopimuksen 15 a artiklan mukaisesti.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Pääsihteeri

Euroopan unionin
neuvoston pääsihteeristö

KIRJE N:o 2

Turkin liittymisasiakirja yhteisestä passitusmenettelystä tehtyyn yleissopimukseen

Turkki, joka

panee merkille 19 päivänä tammikuuta 2012 hyväksytyn yhteistä passitusta käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätöksen (päätös N:o 2/2012), jolla Turkki kutsutaan liittymään yhteisestä passitusmenettelystä 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen, jäljempänä 'yleissopimus',

panee merkille kutsun liittyä yleissopimukseen,

haluaa tulla yleissopimuksen sopimuspuoleksi,

TÄTEN

liittyy yleissopimukseen,

liittää tähän asiakirjaan yleissopimuksen käännöksen Turkin virallisella kielellä,

ilmoittaa hyväksyvänsä kaikki yhteistä passitusta käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean suositukset ja päätökset, jotka hyväksytään 19 päivän tammikuuta 2012 ja sen päivän välisenä aikana, jona Turkin liittyminen tulee voimaan yleissopimuksen 15 a artiklan mukaisesti,

Tehty …

TAVARAKAUPAN MUODOLLISUUKSIEN YKSINKERTAISTAMISTA KÄSITTELEVÄN EU–EFTA-SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 2/2012,

annettu 19 päivänä tammikuuta 2012,

Turkin kutsumisesta liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen

(2012/223/EU)

SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen ([1]), jäljempänä 'yleissopimus', ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Valmisteltaessa Turkin liittymistä Euroopan unioniin Turkin sekä Euroopan unionin, Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan ja Sveitsin valaliiton välisen tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistaminen helpottaisi Turkin kanssa käytävän tavarakaupan edistämistä.

(2) Tällaisen helpotuksen aikaansaamiseksi on aiheellista kutsua Turkki liittymään yleissopimukseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yleissopimuksen 11 a artiklan mukaisesti Turkki kutsutaan tähän päätökseen liitetyllä Euroopan unionin neuvoston ja Turkin välisellä kirjeenvaihdolla liittymään yleissopimukseen 1 päivästä heinäkuuta 2012.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brussels 19 päivänä tammikuuta 2012.

Sekakomitean puolesta
Puheenjohtaja
Mirosław ZIELIŃSKI

([1]) EYVL L 134, 22.5.1987, s. 2.

LIITE

KIRJE N:o 1

Tiedonanto EU–EFTA-sekakomitean päätöksestä kutsua Turkki liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen

Arvoisa Herra,

Minulla on kunnia ilmoittaa Teille 19 päivänä tammikuuta 2012 hyväksytystä tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätöksestä (päätös N:o 2/2012), jolla Turkki kutsutaan liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn sopimuksen sopimuspuoleksi.

Turkin liittyminen yleissopimukseen voidaan toteuttaa tallettamalla sen liittymisasiakirja Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristöön yhdessä Turkin virallisella kielellä tehdyn yleissopimuksen käännöksen kanssa yleissopimuksen 11 a artiklan mukaisesti.

Vastaanottakaa, Arvoisa Herra, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Pääsihteeri

Euroopan unionin
neuvoston pääsihteeristö

KIRJE N:o 2

Turkin liittymisasiakirja tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta tehtyyn yleissopimukseen

Turkki, joka

ottaa huomioon 19 päivänä tammikuuta 2012 hyväksytyn tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamista käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean päätöksen (päätös N:o 2/2012), jolla Turkki kutsutaan liittymään tavarakaupan muodollisuuksien yksinkertaistamisesta 20 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn yleissopimukseen, jäljempänä 'yleissopimus',

haluaa tulla yleissopimuksen sopimuspuoleksi,

TÄTEN

liittyy yleissopimukseen,

liittää tähän asiakirjaan yleissopimuksen käännöksen Turkin virallisella kielellä,

ilmoittaa hyväksyvänsä kaikki tavaraliikenteen muodollisuuksien yksinkertaistamista käsittelevän EU–EFTA-sekakomitean suositukset ja päätökset, jotka hyväksytään 19 päivän tammikuuta 2012 ja sen päivän välisenä aikana, jona Turkin liittyminen tulee voimaan yleissopimuksen 11 a artiklan mukaisesti,

Tehty …

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI